

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctrina Theologica D. Gummari Huygens In Quibusdam
Speciminibus Exhibita**

Amstelbeeck, Rudolf von

Coloniæ Agrippinæ, 1691

§. 6. Doctrina D. Gummari Huygens de libertate sine gratia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39044

practicum scilicet, de quo solo hic litem movere potest. Non licet ergo sequi opinionem, vel inter probabiles probabilissimam; nam opinio inter probabiles probabilissima, certò est probabilis: atqui & doctrinam hanc proscriptit Alexander VIII. propositione 3. inter 31. & quidem Tò opinionem probabilem accipiendo, prout accipiunt Recentiores; quod non diffitebitur, quin imo vult mordicus D. Huygens ipse; & per se patet: Rursus igitur incurrere videtur ejus dogma in hanc proscriptam.

§. 6.

*Doctrina D. Gummari Huygens
de libertate sine gratia.*

Nullibi magis candidus est, quam hic. In compendio reimpresso anno 1684. impertinenti 107. pag. 331. hæc ponit rotundè. *Si gratia sufficiens requiratur ad libertatem, gratia non est gratia.* Eadem tuitus est Præsidens Thesibus 13. Augusti 1683. Mirabitur lector, eum S. Augustini alibi tam studiosum, hic tam aperte ausum pugnare contra hoc

hoc ejus Epist. 89. ad Hilarium, Pelagianos perimens & dilucidum dogma,
Libertas sine gratia, non est libertas.

Sed flocci facit hunc Magistrum, ut
suo adhæreat Pseudo-Augustino, quem
præ illo deperit. Constat igitur sibi in
Thesib. 10. Julii 1687. dogmate VI.
posse credere, & posse amare Deum, est naturæ.

Quin imo proficit in Thesibus 3.
Martii 1684. Nihil.... à veritate magis alienum,
quam hæc assertio: ad libertatem requisi-
tam ad actus fidei, spei, & charitatis, omnes
necessitatem gratiæ admittant necesse est.

Quin & pergit audacter ibidem. Quare
non dubitamus contra asserere; ad libertatem re-
quisitam ad actus fidei, spei, & charitatis, nul-
li necessitatem gratiæ admittant, necesse est.

Rursus ibid. Homo habet sine
Dei adjutorio illam (id est, credendi, spe-
randi, diligendi, aut paenitendi, ut præ-
miserat) potentiam, sicut homo sine lumine ha-
bet visivam, sive visum, et si fieri non possit, ut
sine lumine videat. Nam potentiam credendi, spe-
randi, &c. habet à natura.

In Thesibus mense Aprili 1688. Pa-
ragrapho quarto conclusionis tertiae
hunc ponit titulum. Ex SS. Augustino &
Thoma probatur, nullam requiri gratiam pro li-
ber-

bertate, sive libero arbitrio credendi, sperandi, &c. Paragraphum autem sic exorditur. si ad libertatem, sive liberum arbitrium credendi, sperandi, &c. non requiritur potentia proximè expedita, sufficit remota. Si sufficit remota, nil amplius obstat, quo minus dicantur sufficere intellec-tus & voluntas, agentes modo suo connaturali.

Hinc infert ibidem. Sicut ergo nulla gra-tia requiritur, ut quis habeat intellectum & vo-luntatem, etiam connaturaliter agentes; ita quoque nulla exigitur, ut quis dicatur posse habere fidem, & posse habere charitatem.

Hinc infer (prosequitur ibidem) ergo ex mente Augustini peccaret non credendo & non amando, qui tamen nullam haberet gratiam cre-dendi & amandi. De consequentia non dubites; de consequenti certus sis.

Quod si tamen (ait ibidem) ulte-rius inferas, tales non credendo, non amando, ex mente Augustini non peccare; nihil magis à men-te ejus alienum dici potest. Quare?

Quia (inquit ibidem) Juxta S. Augusti-num ad peccatum omissionis fidei &c. Sufficit potentia remota, que habetur sine gratia.

Rursus ibidem. Notatu dignum est, quod per illum Facultatis Duacensis discursum non so-lum conficiatur, quod ad liberum arbitrium sive ad

*libertatem bene agendi , non requiratur gratia salva-
toris proximè sufficiens ; sed etiam quod non requi-
ratur remotè sufficiens ; id est , quod non requiratur
ulla gratia ad illam libertatem.*

Convenit (ut patet) tota doctrina
hæc cum doctrina Pelagianorum ,
qui (teste Augustino lib. de Hæresibus
cap. 88.) Dei gratia in tantum inimici fuerunt ,
ut sine hac posse hominem crederent facere om-
nia Dei mandata .

§. 7.

*Doctrina D. Gummari Huygens
De Morte & Meritis Christi re-
spectu salutis hominum. De Gra-
tia & Auxilio ad salutem suffi-
ciente.*

Tanseo ad libertatis perfectæ neces-
sarium subsidium ; gratiam in-
quam salvatoris ; qua infirmitati hu-
manæ divina bonitas voluit succur-
sum. Quia verò ex Meritis & Morte
Christi , ut ex primo suo fonte illud
fluere necesse est , quam sterilem , & ad
quam paucos rivulos se extendentem
hunc fontem exhibeat , paucis do-

In